

Systemizace

služebních a pracovních míst s účinností od 1. 1. 2016

OBSAH

1. ÚVOD

2. SYSTEMIZAČNÍ ÚDAJE

- 2.1. Služební a pracovní místa
- 2.2. Místa představených a vedoucích zaměstnanců
- 2.3. Objem prostředků na platy
- 2.4. Místa s požadavkem státního občanství České republiky
- 2.5. Místa s požadavkem zákazu konkurence

3. ÚDAJE SOUVISEJÍCÍ SE SYSTEMIZACÍ

- 3.1. Místa náměstků člena vlády a náměstků pro řízení sekce
- 3.2. Místa související s problematikou evropských fondů
- 3.3. Podmínky pro sladování rodinného a osobního života s výkonem služby

4. ZMĚNY

- 4.1. Agentura pro podnikání a inovace
- 4.2. Újezdni úřad Brdy
- 4.3. Správa Národního parku České Švýcarsko
- 4.4. Energetický regulační úřad
- 4.5. Očekávané změny v roce 2016

5. TABULKOVÁ ČÁST

Srovnání průměrných platů a platových tříd – ministerstva
Srovnání průměrných platů a platových tříd – ústřední úřady
Srovnání průměrných platů a platových tříd – resorty
Srovnání počtu služebních a pracovních míst – ministerstva
Srovnání počtu služebních a pracovních míst - ústřední úřady
Srovnání počtu služebních a pracovních míst – resorty
Srovnání počtu služebních a pracovních míst s počtem představených a vedoucích zaměstnanců – ministerstva
Srovnání počtu služebních a pracovních míst s počtem představených a vedoucích zaměstnanců – ústřední úřady
Srovnání počtu služebních a pracovních míst s počtem představených a vedoucích zaměstnanců - resorty

6. PŘÍLOHY

- č. 1 Systemizace služebních úřadů – služební místa
- č. 2 Systemizace služebních úřadů – pracovní místa
- č. 3 Služební místa s požadavkem státního občanství České republiky a se stanoveným zákazem konkurence
- č. 4 Služební místa, na nichž je vykonávána agenda související s problematikou evropských fondů

1. ÚVOD

Návrh systemizace služebních a pracovních míst s účinností od 1. ledna 2016 (dále také „druhá systemizace“) je změnou první systemizace, která nabyla účinnosti 1. července 2015, a zahrnuje v souladu se zákonem č. 234/2014 Sb., o státní službě, (dále jen „zákon o státní službě“), dva okruhy změn.

První okruh tvoří změny podle § 184 odst. 3 zákona o státní službě a jejich cílem je zpřesnění vymezení služebních míst státních zaměstnanců a pracovních míst zaměstnanců. Pro tyto změny se nepoužije ustanovení § 18 zákona o státní službě, které stanoví podmínky přípustnosti změn systemizace. Podle tohoto ustanovení je změna systemizace poté, co nabyla účinnosti, je-li jejím důsledkem změna počtu služebních míst, objemu prostředků na platy státních zaměstnanců nebo změna platové třídy státního zaměstnance o více než jednu třídu dolů nebo o dvě třídy nahoru, přípustná, jen dojde-li ke změně působnosti správního úřadu nebo k podstatné změně podmínek, za kterých byla systemizace schválena.

Na druhý okruh změn se shora citované ustanovení § 18 zákona o státní službě vztahuje. V převážné míře se jedná o změny vyvolané podstatnou změnou podmínek, za kterých byla první systemizace schválena, a mezi nimi je to především vládou schválený návrh státního rozpočtu na rok 2016. V menší míře jde o změny způsobené změnou působnosti správního úřadu.

Určujícím právním předpisem pro zpracování návrhu systemizace s účinností od 1. ledna 2016 je zákon o státní službě, podle kterého se **systemizace stanoví pro každý služební úřad** v následujícím rozsahu:

- a) počet služebních míst státních zaměstnanců, kteří nejsou představenými, klasifikovaných platovými třídami,
- b) počet služebních míst představených klasifikovaných platovými třídami,
- c) objem prostředků na platy státních zaměstnanců,
- d) počet služebních míst, u kterých je s ohledem na ochranu veřejného zájmu nezbytným požadavkem státní občanství České republiky,
- e) počet služebních míst, u kterých se stanoví zákaz konkurence.

Obdobně se postupuje při stanovení systemizace pracovních míst.

Systemizace dále vychází z nařízení vlády č. 92/2015 Sb., o pravidlech pro organizaci služebního úřadu, které stanovuje závazná pravidla pro organizaci služebního úřadu tak, aby byl zajištěn řádný výkon jeho působnosti.

Pro přípravu návrhů systemizace vydal náměstek ministra vnitra pro státní službu metodický pokyn č. 7/2015, kterým se stanoví pravidla pro zpracování návrhu změn systemizace služebních a pracovních míst podle § 184 odst. 3 a 4 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve služebním úřadu s účinností od 1. ledna 2016.

Významným dokumentem pro zpracování návrhu systemizace je usnesení vlády České republiky č. 465 ze dne 15. června 2015 o první systemizaci služebních a pracovních míst podle zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, s účinností od 1. července 2015. V tomto usnesení vláda uložila ministru vnitra ve spolupráci s 1. místopředsedou vlády pro ekonomiku a ministrem financí, aby připravili návrh

systemizace služebních a pracovních míst ve služebních úřadech na rok 2016 v návaznosti na objemy prostředků na platy a počty míst podle vládou schváleného návrhu státního rozpočtu České republiky na rok 2016.

V souladu se zákonem o státní službě vypracovalo návrh systemizace Ministerstvo vnitra v dohodě s Ministerstvem financí na základě návrhů služebních orgánů, které mu je předložily prostřednictvím příslušných ústředních správních úřadů. S ohledem k návaznosti na státní rozpočet byly návrhy před předložením Ministerstvu vnitra projednány s Ministerstvem financí. Návrh systemizace předkládá vládě ministr vnitra.

Návrh systemizace je zpracován do tabulek, které tvoří přílohu č. 1 (služební místa) a přílohu č. 2 (pracovní místa) tohoto dokumentu. Výjimkami z pravidla, že systemizace se stanoví pro každý správní úřad, jsou:

a) Správní úřady České správy sociálního zabezpečení

Podle zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení jsou Česká správa sociálního zabezpečení a okresní správy sociálního zabezpečení správními úřady. Česká správa sociálního zabezpečení je účetní jednotkou. Pro účely hospodaření s majetkem státu, včetně prostředků státního rozpočtu, účetnictví, služebních vztahů státních zaměstnanců a pracovněprávních vztahů mají okresní správy sociálního zabezpečení postavení vnitřních organizačních jednotek České správy sociálního zabezpečení. Z tohoto důvodu je systemizace stanovena pro Českou správu sociálního zabezpečení v souhrnu a nikoliv za každý správní úřad.

b) Správní úřady inspekce práce

Podle zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce jsou Státní úřad inspekce práce a oblastní inspektoráty práce správními úřady. Státní úřad inspekce práce je účetní jednotkou. Pro účely hospodaření s majetkem státu, včetně prostředků státního rozpočtu, účetnictví, služebních vztahů státních zaměstnanců a pracovněprávních vztahů mají inspektoráty postavení vnitřních organizačních jednotek úřadu. Z tohoto důvodu je systemizace stanovena pro úřad a inspektoráty práce v souhrnu a nikoliv za každý správní úřad.

c) Správní úřady Finanční správy České republiky

Podle zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, je Finanční správa České republiky soustavou správních orgánů, z nichž je účetní jednotkou Generální finanční ředitelství. Odvolací finanční ředitelství a finanční úřady nejsou účetními jednotkami a pro účely hospodaření s majetkem státu, účetnictví a pracovněprávních vztahů mají postavení vnitřních organizačních jednotek Generálního finančního ředitelství. V souladu s tím se systemizace stanoví pro každý služební úřad Finanční správy České republiky s výjimkou údaje o objemu prostředků na platy. Protože odvolací finanční ředitelství a finanční úřady nejsou účetními jednotkami, stanovuje se tento údaj za Finanční správu České republiky v souhrnu.

d) Správní úřady státní báňské správy České republiky

Podle zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, jsou orgány státní báňské správy Český báňský úřad a obvodní

báňské úřady. Český báňský úřad je na rozdíl od obvodních báňských úřadů správcem kapitoly státního rozpočtu a má přiděleno identifikační číslo. Disponuje postavením účetní jednotky, založené zákonem č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech. Vzhledem k tomu, že právní předpisy nepřiznávají obvodním báňským úřadům postavení účetní jednotky a nemohou tedy samostatně nakládat s finančními prostředky, stanovuje se údaj o objemu prostředků na platy za státní báňskou správu v souhrnu.

2. SYSTEMIZAČNÍ ÚDAJE

2.1. Služební a pracovní místa

Ve všech služebních úřadech je předkládáno ke schválení **celkem 76 200 míst služebních i pracovních**. Ve srovnání s první systemizací se jedná o nárůst o velikosti 923 míst, jelikož k 1. 7. 2015 bylo schváleno celkem 75 277 míst.

Z tohoto celkového počtu je **69 145 míst služebních**, tj. míst v režimu zákona o státní službě (v první systemizaci 68 091 služebních míst) a **7055 míst pracovních**, tj. míst v režimu zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce (v první systemizaci 7 186 pracovních míst). Z údajů uvedených v této části dokumentu jsou znatelné změny počtu systemizovaných služebních i pracovních míst, které jsou způsobeny několika faktory, mezi které se řadí převážně zřizování a rušení míst spojených s problematikou evropských fondů. Dále navyšování počtu míst potřebných pro zajištění stávajících agend, kde se jedná např. o elektronizaci veřejné správy nebo o zajišťování výkonu nových činností, kde lze uvést např. navýšení počtu systemizovaných míst orgánů Finanční správy v souvislosti se zaváděním elektronické evidence tržeb. Nárůst počtu míst mezi první a druhou systemizací zahrnuje i 277 míst, o která byla systemizovaná místa navýšena v mezidobí. Na tomto nárůstu se podílí zejména Ministerstvo vnitra navýšením míst k zajištění opatření v souvislosti s migrační situací v Evropské unii.

Během přípravného procesu první systemizace, která byla vládou České republiky schválena s účinností k 1. 7. 2015, byla služebními úřady provedena identifikace míst, která měla být vymezena jako místa služební a která zůstala i po tomto datu systemizována jako pracovní. Za tímto účelem bylo nezbytné ze strany některých služebních úřadů před první systemizací přistoupit ve vybraných případech konkrétních míst k zpřesnění vymezení činností, které na nich byly vykonávány.

Samotný proces vymezení služebních míst je přímo determinován zákonem o státní službě, který obsahuje v § 5 odst. 1 taxativní výčet činností, kterými jsou definována systemizovaná služební místa. Vedle tohoto postupu při vymezení systemizovaných míst jako služebních, je výše uvedeným ustanovením zákona o státní službě předurčen poměr služebních a pracovních míst v jednotlivých služebních úřadech. Tento poměr je dán souhrnem činností, které jsou na nich vykonávány a které náležejí pod zákon o státní službě. U vybraných služebních úřadů došlo, jak vyplývá z příložených tabulek, ke změně tohoto ukazatele mezi první a druhou systemizací, což lze vysvětlit dvěma důvody.

Prvním důvodem je samotný legislativně zakotvený účel druhé systemizace, která má dle znění § 184 zákona o státní službě za cíl především zpřesnění vymezení služebních míst státních zaměstnanců a pracovních míst zaměstnanců. Druhým důvodem je proces změny počtu systemizovaných míst ve služebních úřadech v souvislosti se změnou činností, které mají vykonávat a změnou agend, jejichž jsou gestory. V druhém uvedeném případě je podstatné, zda nově zřizovaná nebo rušená místa jsou služební nebo pracovní.

Pro účely této analýzy jsou definovány tři skupiny služebních úřadů, na nichž budou jednotlivá data porovnávána. První jsou ústřední orgány státní správy, v jejichž čele je člen vlády ve smyslu zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky (dále kompetenční zákon), a Úřad vlády České republiky. Další skupinu tvoří ústřední orgány státní správy podle kompetenčního zákona, na které se vztahuje institucionální působnost zákona o státní službě, konkrétně je do této skupiny zařazeno 11 ústředních správních úřadů. Poslední skupinu budou představovat jednotlivé resorty, tedy ministerstva společně s podřízenými služebními úřady v jejich působnosti. Do jednotlivých kategorií služebních úřadů analyzovaných v tomto materiálu není zařazen Archiv bezpečnostních složek, a to z důvodu, že se jedná o služební úřad, který není ústředním správním úřadem podle kompetenčního zákona. Tento služební úřad je podřízen Ústavu pro studium totalitních režimů, na který se zákon o státní službě nevztahuje.

V níže uvedených tabulkách jsou zachyceny počty služebních a pracovních míst na výše definovaných skupinách služebních úřadů a zároveň je z tohoto grafického materiálu patrný vývoj mezi první a druhou systemizací, ve zde sledovaných veličinách.

Srovnání počtu služebních a pracovních míst - ministerstva

Název správního úřadu	Druhá systemizace			První systemizace		
	Služ. a prac. místa celkem	Služební místa celkem	Pracovní místa celkem	Služ. a prac. místa celkem	Služební místa celkem	Pracovní místa celkem
Úřad vlády ČR	695	387	308	600	335	265
Ministerstvo zahraničních věcí	1939	1765	174	1938	1750	188
Ministerstvo obrany	1164	1035	129	1154	1025	129
Ministerstvo financí	1634	1472	162	1611	1453	158
Ministerstvo práce a sociálních věcí	1442	1191	251	1400	1219	181
Ministerstvo vnitra	2653	2411	242	2473	2216	257
Ministerstvo životního prostředí	612	510	102	612	502	110
Ministerstvo pro místní rozvoj	751	634	117	695	599	96
Ministerstvo průmyslu a obchodu	937	812	125	857	732	125
Ministerstvo dopravy	470	401	69	469	400	69
Ministerstvo zemědělství	792	660	132	803	664	139
Ministerstvo školství, mlád. a tělových.	1017	963	54	1100	1050	50
Ministerstvo kultury	275	221	54	275	218	57
Ministerstvo zdravotnictví	510	422	88	464	377	87
Ministerstvo spravedlnosti	552	391	161	527	340	187

Srovnání počtu služebních a pracovních míst – ústřední úřady

Název správního úřadu	Druhá systemizace			První systemizace		
	Služ. a prac. místa celkem	Služební místa celkem	Pracovní místa celkem	Služ. a prac. místa celkem	Služební místa celkem	Pracovní místa celkem
Český telekomunikační úřad	633	633	0	622	622	0
Úřad pro ochranu osobních údajů	104	68	36	104	75	29
Úřad průmyslového vlastnictví	229	186	43	228	185	43
Český statistický úřad	1399	1247	152	1400	1248	152
Český úřad zeměměřický a katastrální	5280	4870	410	5291	4879	412
Český báňský úřad	194	135	59	194	134	60
Energetický regulační úřad	294	239	55	254	198	56
Úřad pro ochranu hospodářské soutěže	251	204	47	251	207	44
Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	45	41	4	45	41	4
Správa státních hmotných rezerv	369	156	213	369	155	214
Státní úřad pro jadernou bezpečnost	220	191	29	219	190	29

Srovnání počtu služebních a pracovních míst - resorty

Název správního úřadu	Druhá systemizace			První systemizace		
	Služ. a prac. místa celkem	Služební místa celkem	Pracovní místa celkem	Služ. a prac. místa celkem	Služební místa celkem	Pracovní místa celkem
Úřad vlády ČR	695	387	308	600	335	265
Ministerstvo zahraničních věcí	1939	1765	174	1938	1750	188
Ministerstvo obrany	1414	1249	165	1410	1231	179
Ministerstvo financí	17754	17061	693	17377	16697	680
Ministerstvo práce a sociálních věcí	22646	21142	1504	22816	21165	1651
Ministerstvo vnitra	3849	3233	616	3665	3040	625
Ministerstvo životního prostředí	2384	2080	304	2454	2146	308
Ministerstvo pro místní rozvoj	1197	1068	129	981	853	128
Ministerstvo průmyslu a obchodu	1917	1699	218	1660	1464	196
Ministerstvo dopravy	1050	912	138	1047	914	133
Ministerstvo zemědělství	6618	5763	855	6555	5688	867
Ministerstvo školství, mládeže a tělov.	1524	1417	107	1678	1565	113
Ministerstvo kultury	275	221	54	275	218	57
Ministerstvo zdravotnictví	3211	2698	513	3160	2655	505
Ministerstvo spravedlnosti	552	391	161	527	340	187

2.2. Místa představených a vedoucích zaměstnanců

Jestliže v první systemizaci bylo z celkového počtu služebních míst systemizováno 9 837 míst představených, ve druhé systemizaci je navrženo ke schválení **9 910 míst představených**. V celkovém počtu pracovních míst je předloženo ke schválení **355 míst vedoucích zaměstnanců** oproti 362 místům vedoucích zaměstnanců schválených v první systemizaci. Tento počet je do značné míry ovlivněn organizačními změnami, které byly jednotlivými služebními úřady provedeny v souvislosti s druhou systemizací, a s nimi souvisejícím procesem redistribuce činností jednotlivých organizačních jednotek služebních úřadů. Dále se na tomto počtu projevil nárůst agend, které mají být služebními úřady zajišťovány, a tomu odpovídající nárůst celkového počtu služebních a pracovních míst.

Analýza poměru počtu představených a vedoucích zaměstnanců k počtu ostatních zaměstnanců¹ ve služebních úřadech je založena na datech vycházejících z předkládané druhé systemizace služebních a pracovních míst. Na základě faktické distribuce služebních a pracovních míst v jednotlivých organizačních jednotkách služebních úřadů

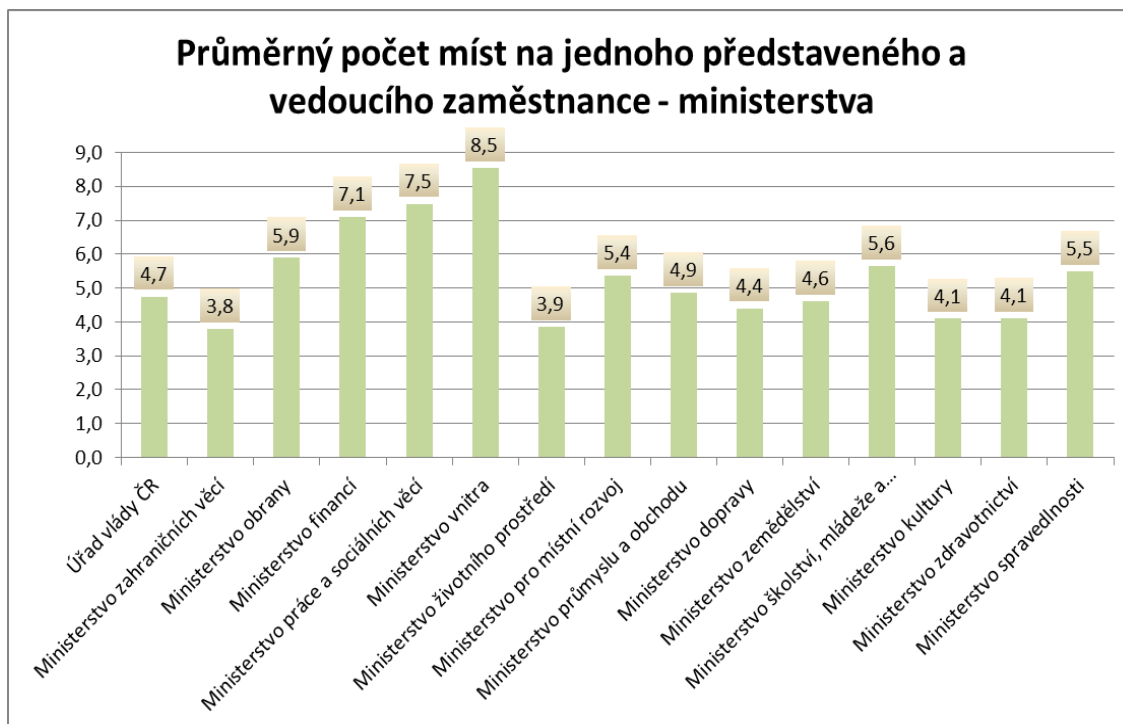
¹ Ostatními zaměstnanci jsou pro potřeby tohoto dokumentu označováni státní zaměstnanci, kteří nejsou představenými a zaměstnanci ve služebních úřadech podle zákoníku práce, kteří nejsou vedoucími zaměstnanci.

jsou pro účely této analýzy vykazována společně systemizovaná místa představených podle zákona o státní službě a vedoucích zaměstnanců podle zákoníku práce, stejným způsobem bylo přistoupeno i ke skupině ostatních zaměstnanců. Tento konstrukt lze opodstatnit na základě distribuce činností v jednotlivých organizačních jednotkách služebních úřadů, kde jsou ve vybraných odděleních systemizována společně místa služební i pracovní, a to za předpokladu, že v čele této organizační jednotky je systemizováno místo představeného. Zde analyzovanou hodnotu průměrného počtu služebních a pracovních míst ostatních zaměstnanců na jednoho představeného a vedoucího zaměstnance lze s akceptovatelnou mírou generalizace, pro účely této analýzy, považovat za počet ostatních zaměstnanců v průměrné organizační jednotce služebního úřadu. V této části dokumentu obsažené průřezové zhodnocení bude opět provedeno na skupinách služebních úřadů, které byly definovány v předchozí části analýzy.

V první zkoumané skupině, která je tvořena jednotlivými ministerstvy společně s Úřadem vlády České republiky, se hodnota počtu ostatních zaměstnanců v průměrné organizační jednotce pohybuje v intervalu od 3,8 do 8,5. Ze zkoumané skupiny vykazují nejvyšší hodnoty Ministerstvo vnitra (8,5) a Ministerstvo práce a sociálních věcí (7,5). Naopak nejnižších hodnot dosahuje Ministerstvo zahraničních věcí (3,8) a Ministerstvo životního prostředí (3,9). Tento významný rozdíl v počtu ostatních zaměstnanců v průměrné organizační jednotce lze vysvětlit různorodostí agend a jimi podmíněnými činnostmi, které patří do gesce jednotlivých ministerstev. Vyjádřením této teze je zároveň předpoklad, že jednotlivé činnosti vykonávané ve služebních úřadech pro procesně a ekonomicky efektivní výkon vyžadují rozdílnou velikost optimální organizační jednotky, a to takovou, aby byl naplněn požadavek na efektivní řízení.

Tuto tezi lze doložit na konkrétním příkladu Ministerstva vnitra a jeho organizační jednotce na úrovni odboru – odbor azylové a migrační politiky. V tomto odboru je systemizováno 1025 služebních a pracovních míst a nejsou zde výjimkou oddělení s více jak 30 systemizovanými místy. Na druhé straně posuzovaného spektra služebních úřadů se nachází Ministerstvo zahraničních věcí, do jehož organizační struktury patří také zastupitelské úřady a právě tyto organizační jednotky, které mají postavení odboru, se značnou měrou podílejí na nízké hodnotě této sledované veličiny. Relativně malou optimální velikost organizační jednotky v zastupitelském úřadu lze doložit i na nutnosti implementace specifické úpravy do nařízení vlády č. 92/2015 Sb., o pravidlech pro organizaci služebního úřadu, podle kterého má zastupitelský úřad postavení odboru, a to bez ohledu na počet systemizovaných míst, a zároveň oddělení zde lze zřídit, je-li tvořeno alespoň třemi systemizovanými místy včetně místa představeného nebo vedoucího zaměstnance. Kompletní přehled jednotlivých služebních úřadů patřících do této zkoumané skupiny je v příložené tabulce,² která obsahuje i srovnání se stavem daným první systemizací služebních a pracovních míst s účinností od 1. 7. 2015.

² Viz. tabulková část, str. 7

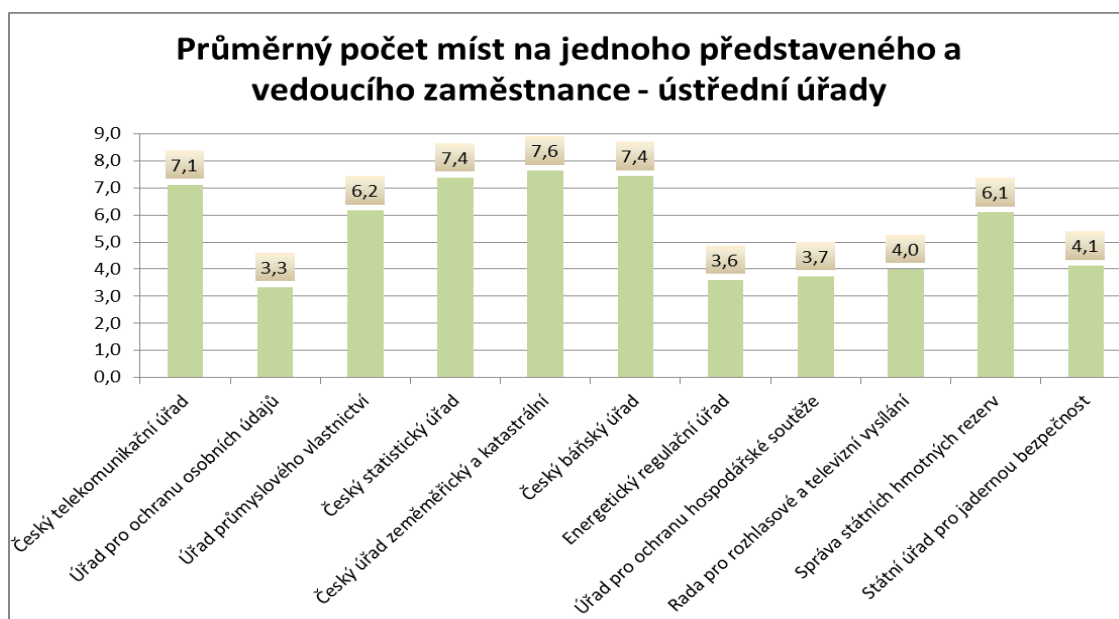

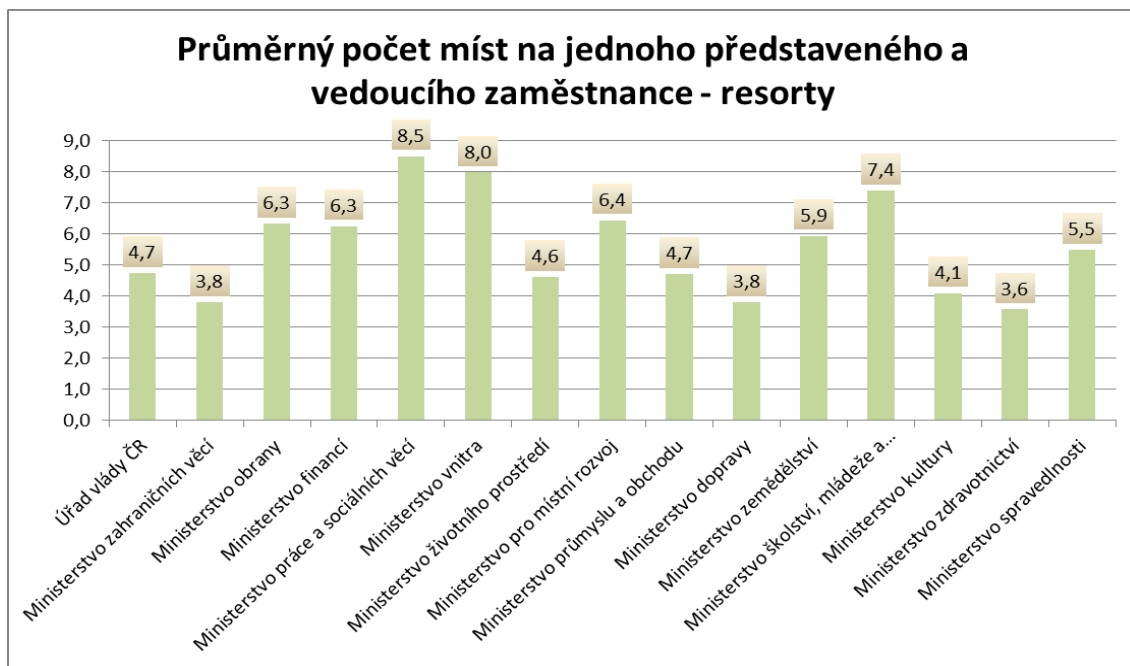
U další skupiny zkoumaných služebních úřadů, a to 11 ústředních správních úřadů, na které se vztahuje působnost zákona o státní službě, se sledovaná veličina počtu ostatních zaměstnanců v průměrné organizační jednotce pohybuje v intervalu od 3,3 u Úřadu pro ochranu osobních údajů, do 7,6 u Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního. Pro účely tohoto ukazatele jsou opět data vyjádřena souhrnně za Český úřad zeměměřičský a katastrální společně s podřízenými krajskými katastrálními úřady a inspektoráty. V poslední sledované skupině, která je představována jednotlivými resorty, tedy ministerstvy s podřízenými služebními úřady, se hodnota počtu ostatních zaměstnanců v průměrné organizační jednotce pohybuje v rozmezí od 3,6 do 8,5. Nejnížší hodnoty z této skupiny dosahuje resort Ministerstva zdravotnictví a nejvyšší resort Ministerstva práce a sociálních věcí.

Z výsledných údajů je patrná zákonitost, která platí pro všechny resorty s výjimkou resortu Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva průmyslu a obchodu, a to že počet ostatních zaměstnanců v průměrné organizační jednotce v podřízených služebních úřadech je vyšší než v případě prvně zkoumané skupiny ministerstev. Toto zjištění lze doložit na růstu hodnoty sledovaného ukazatele pro skupinu resortů, tedy až na dvě popsané výjimky, ve srovnání s hodnotou platnou pro samostatná ministerstva. Popsaný jev lze vysvětlit v intencích teze definované v první části tohoto textu, tj. že jednotlivé správní činnosti podmiňují rozdílné velikosti optimálních organizačních jednotek služebních úřadů.

Z poslední skupiny služebních úřadů je analyticky zajímavé zaměřit se na vývoj, který nastal ve srovnání se stavem daným první systemizací v resortu Ministerstva pro místní rozvoj. Hodnota sledovaného ukazatele se mezi dvěma sledovanými systemizacemi zvýšila z 5,2 na 6,4. Toto zvýšení lze vysvětlit nárůstem počtu systemizovaných míst ostatních zaměstnanců, a to především ve služebním úřadu Centrum pro regionální rozvoj, kde se jedná převážně o místa spojená s problematikou evropských fondů.

Závěrem této části je vhodné uvést, že implementace zákona o státní službě znamenala pro jednotlivé služební úřady nutnost do 30. června 2015 provést změny ve své organizační struktuře. Tyto změny byly provedeny na základě nařízení vlády č. 92/2015 Sb., o pravidlech pro organizaci služebního úřadu. V tomto kontextu se jednalo zejména o úpravu organizačních struktur, a to tak aby byla dodržena ustanovení o minimálním počtu systemizovaných míst v jednotlivých organizačních jednotkách, převážně odděleních. Dále se také jednalo o zrušení některých organizačních útvarů na nejnižší úrovni, kde šlo převážně o zrušení referátů. Vzhledem k tomuto zásahu do ustálených organizačních struktur služebních úřadů docházelo v souvislosti s přípravou druhé systemizace k zpřesnění gesce a vymezení některých stávajících organizačních jednotek za účelem zefektivnění jejich fungování a optimalizace řídicích procesů.

2.3. Objem prostředků na platy

Objem prostředků na platy všech systemizovaných míst ve služebních úřadech představuje v návrhu celkem **27 684 283 480 Kč**. Z této částky připadá na služební místa **25 434 395 696 Kč** a na pracovní místa **2 249 887 784 Kč**. Porovnání tohoto údaje s údajem schváleným v první systemizaci není uvedeno, protože první systemizace obsahovala objem prostředků pouze za druhé pololetí roku 2015.

Vyhodnocení průměrných platů zaměstnanců ve služebních úřadech a průměrných platových tříd na služebních a pracovních místech vychází z podkladových materiálů poskytnutých jednotlivými služebními úřady pro účely zpracování návrhu druhé systemizace služebních a pracovních míst. Tyto podklady byly zpracovány ve spolupráci s Ministerstvem financí, které pro účely této analýzy připravilo údaje, týkající se jednotlivých ekonomických ukazatelů, společně s dalšími agregovanými daty služebních úřadů. Struktura dat poskytnutých Ministerstvem financí vychází z jimi používané metodiky vykazování jednotlivých agregovaných údajů, a proto nejsou v předkládané analýze zahrnuty data za Státní fond dopravní infrastruktury, Státní zemědělský intervenční fond a Státní fond životního prostředí. Zde předkládané hodnoty sledovaných veličin jsou uváděny ve stavu předpokládaném za rok 2016.

Zákon o státní službě určuje podmínky odměňování státních zaměstnanců, a pokud nestanovuje jinak, použije se zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, kterým se zároveň řídí odměňování zaměstnanců, kteří vykonávají práci na systemizovaných pracovních místech. Touto zákonnou úpravou je předurčena struktura platu státních zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve služebních úřadech. Zde se jedná o složky platu, na které vzniká nárok při splnění stanovených podmínek (tzv. nárokové), mezi které se řadí především platový tarif, příplatek za vedení, zvláštní příplatek a ostatní příplatky dle zákoníku práce. Dalšími složkami platu, které jsou tzv. nenárokové a závisejí na výkonu konkrétních zaměstnanců, představují osobní příplatek, odměny a cílové odměny.

Jednotlivá služební místa jsou do příslušných platových tříd zařazována na základě správních činností, které jsou na nich vykonávány. Za tohoto předpokladu je konkrétní platová třída určena podle nejnáročnější správní činnosti, která je na předmětném služebním místě vykonávána, a jejího zařazení dle nařízení vlády č. 302/2014 Sb., o katalogu správních činností. Obdobným způsobem se postupuje při zařazování zaměstnanců ve veřejných službách a správě na pracovních místech do platových tříd. Zaměstnanec je do příslušné platové třídy zařazen podle nejnáročnější práce, která se na něm v rámci druhu práce vyžaduje, a jejího zařazení dle nařízení vlády č. 222/2010 Sb., o katalogu prací ve veřejných službách a správě.

Platový tarif je vedle platové třídy určen platovým stupněm, platový stupeň je vyjádřením aplikace principu seniority v odměňování ve veřejné správě. Tento princip je založen na základní premise, že mezi délkou praxe zaměstnance, jeho výkonem a odborností existuje vztah pozitivní korelace, a tedy, že si s přibývajícím délkou praxe zaměstnanec zaslouží vyšší odměnu. V současné době jsou pro státní zaměstnance a ostatní zaměstnance ve služebních úřadech podle zákoníku práce platné shodné tabulky určující výši tarifní složky platu, na základě zařazení do platové třídy a platového stupně. Pro státní zaměstnance jsou tyto tabulky obsaženy v nařízení vlády č. 304/2014 Sb., o platových poměrech státních zaměstnanců, pro ostatní zaměstnance v nařízení vlády č. 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě.

Další nárokovou složkou platu, která je přiznána představeným a vedoucím zaměstnancům, je příplatek za vedení, kterým je zohledněna náročnost výkonu vedoucí funkce v jednotlivých organizačních jednotkách služebních úřadů. Rozmezí výše tohoto příplatku je pro jednotlivé stupně řízení legislativně vymezena pro představené ve služebním zákoně a pro vedoucí zaměstnance v zákoníku práce. Mezi ostatní druhy příplatků, které jsou v průměrném platu zohledněny, patří především: příplatek za službu/práci ve ztíženém pracovním prostředí, příplatek za službu/práci přesčas, příplatek za službu/práci v sobotu a v neděli, příplatek za službu v noční době, příplatek za noční práci, příplatek za službu/práci ve svátek a příplatek za rozdělenou směnu.

Zaměstnanci ve služebních úřadech jsou v rámci přiznaného platu motivováni a oceňováni za dlouhodobý individuální výkon při plnění služebních a pracovních úkolů osobním příplatkem. Pro státní zaměstnance je služebním zákonem stanovena vazba mezi služebním hodnocením a výší přiznaného osobního příplatku, což lze identifikovat jako pozitivní faktor k zvýšení míry transparentnosti a objektivitu při přiznávání této nenárokové složky platu. Státní zaměstnanci budou hodnoceni svými představenými, respektive služebními orgány na základě jednotných pravidel, která jsou dána nařízením vlády č. 134/2015 Sb., o pravidlech služebního hodnocení státních zaměstnanců a vazbě výsledku služebního hodnocení na osobní příplatek státního zaměstnance. V případě zaměstnanců podle zákoníku práce se osobní příplatek přiznává v závislosti na dlouhodobých pracovních výsledcích konkrétního zaměstnance.

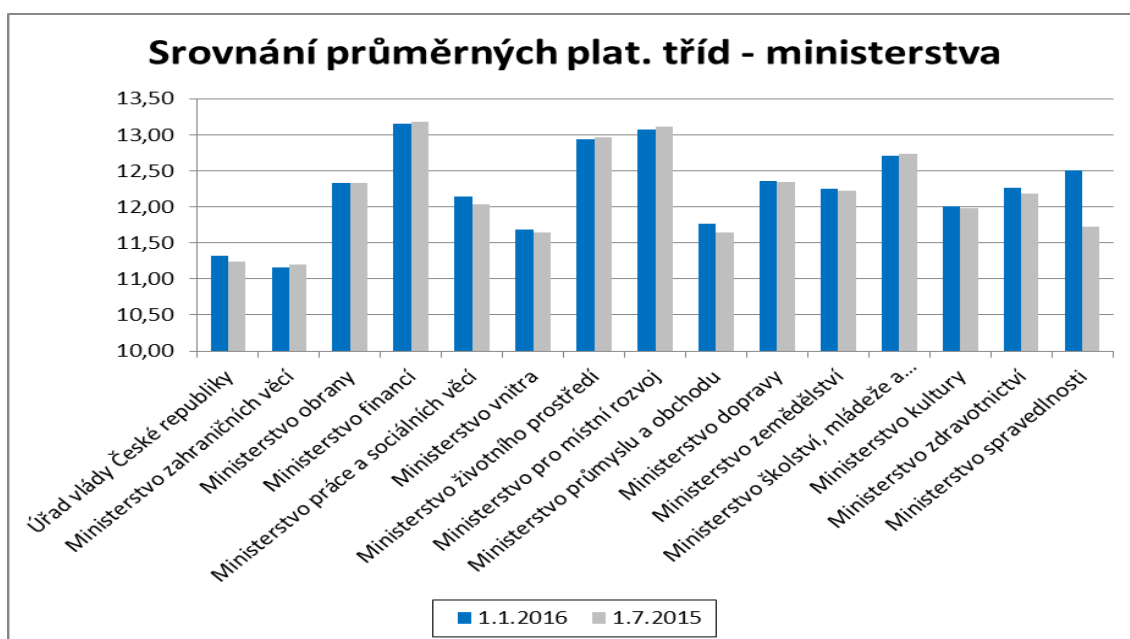
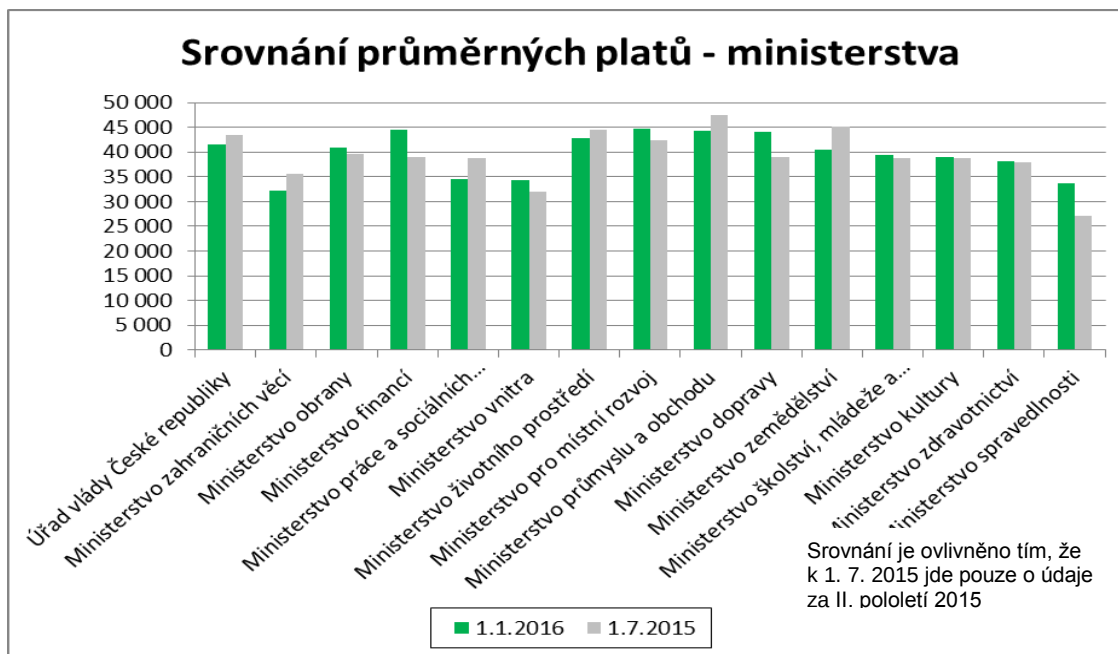
Mimořádný výkon zaměstnance je vedle osobního příplatku, který v sobě nese faktor dlouhodobého odevzdávání konzistentního služebního nebo pracovního výkonu, možné dále ohodnotit a zároveň zaměstnance motivovat, prostřednictvím nástroje odměn a cílových odměn. Odměna představuje ohodnocení zaměstnance za splnění mimořádně složitého a významného služebního nebo pracovního úkolu. Výše odměn, které lze státním zaměstnancům za kalendářní rok přiznat, je legislativně omezena ve služebním zákoně. Dalším nástrojem motivace zaměstnanců ve služebních úřadech jsou

cílové odměny, které jsou spojeny s plněním zvláště významných a složitých úkolů, které přesahují běžný rámec činností vykonávaných v rámci služby nebo práce. Nutnou podmínkou pro přiznání cílové odměny je úspěšné splnění předem definovaných podmínek, kterými je její přiznání podmíněno.

V první zkoumané skupině, která je tvořena jednotlivými ministerstvy, společně s Úřadem vlády, se hodnota průměrných platů státních zaměstnanců a zaměstnanců podle zákoníku práce pohybuje pro období roku 2016 v intervalu od 32 205 Kč do 44 762 Kč. Z této skupiny vykazují nejvyšší průměrné platy Ministerstvo pro místní rozvoj a Ministerstvo financí, a to 44 762 Kč, respektive 44 575 Kč. Naopak v opačném spektru zkoumaných hodnot se pohybuje Ministerstvo zahraničních věcí (32 205 Kč) a Ministerstvo spravedlnosti (33 782 Kč). Podobný trend v rozdělení těchto úřadů lze také vysledovat v oblasti průměrné platové třídy, kde nejvyšší hodnotu vykazuje Ministerstvo financí (13,16) a Ministerstvo pro místní rozvoj (13,08). Naopak nejnižší průměrné platové třídy jsou na systemizovaných místech na Ministerstvu zahraničních věcí (11,16) a Úřadu vlády České republiky (11,32). Takto popsanou disproporci, jak v průměrných platech, tak v průměrných platových třídách lze vysvětlit rozsáhlostí a různorodostí agend, které přísluší jednotlivým ministerstvům a které přímo determinují jednotlivé činnosti vykonávané ve zkoumaných úřadech. Tuto tezi lze doložit na příkladu Ministerstva financí, v jehož organizační struktuře jsou zakomponovány útvary s vysokou mírou specializace, ve kterých jsou současně kumulovány systémové a metodické činnosti s celostátním dopadem, ve kterých jsou systemizována místa s vyššími platovými třídami. Dalším faktorem, který ovlivňuje především průměrnou výši platů, je výskyt činností spojených s problematikou evropských fondů. To lze doložit na příkladu Ministerstva pro místní rozvoj, které plní funkci Národního orgánu pro koordinaci. V tomto úřadu je systemizováno 279 míst, na jejichž financování se podílejí evropské fondy. Podobný jev lze dále vysledovat i u Ministerstva financí, které zastává např. funkci Platebního a certifikačního orgánu, na tomto úřadu je celkem systemizováno 329 míst, na jejichž financování se podílejí evropské fondy.

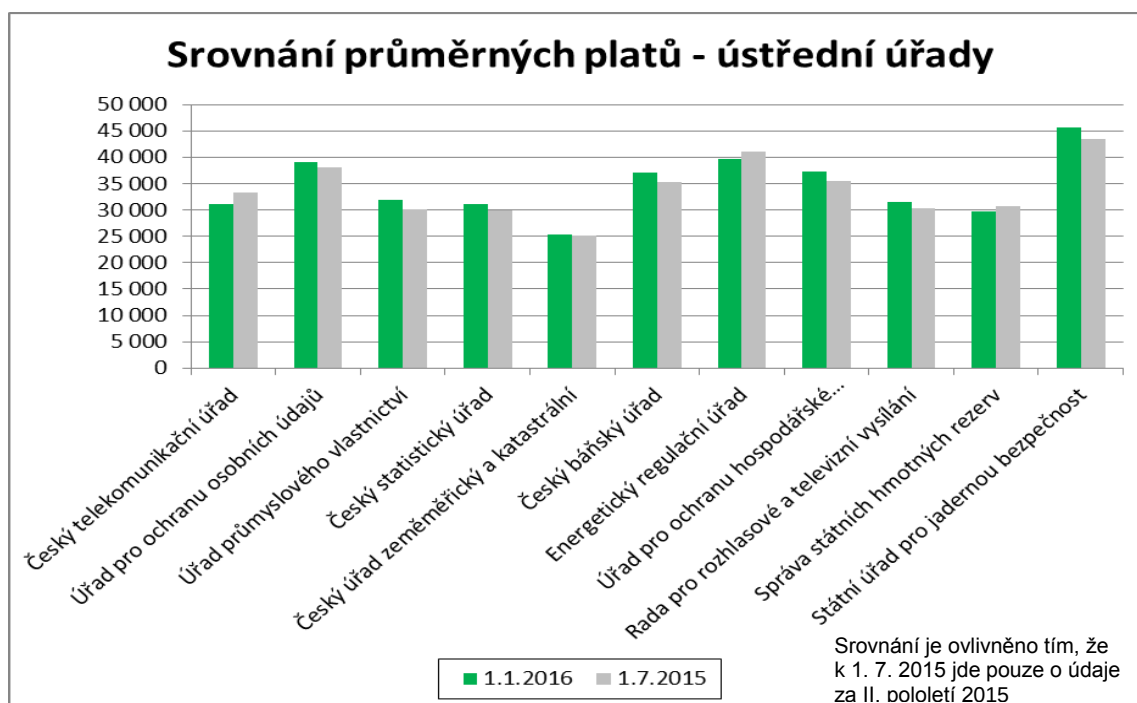
Výše jednotlivých sledovaných hodnot pro všechna ministerstva je uvedena v příložené tabulce³, ze které je také patrné srovnání s údaji vycházejícími z první systemizace služebních a pracovních míst s účinností od 1. 7. 2015. Zde je ovšem nutné uvést, že data pro první systemizaci jsou do značné míry zkreslena nerovnoměrnou mírou čerpání finančních prostředků jednotlivými služebními úřady v průběhu rozpočtového období a tedy, že plně neodrážejí prostou polovinu objemu prostředků na platy za celý kalendářní rok.

³ Viz. tabulková část, str. 1

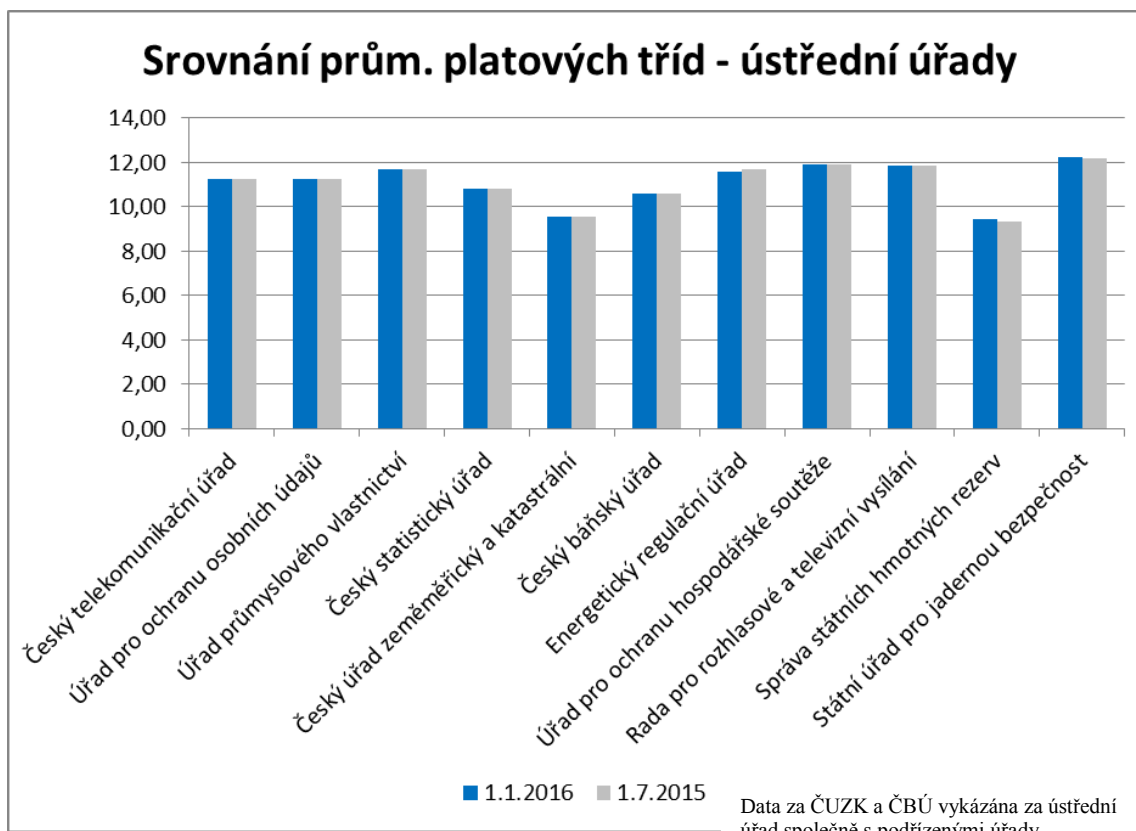

Druhou zkoumanou skupinu služebních úřadů představuje 11 ústředních správních úřadů dle kompetenčního zákona, na které se vztahuje institucionální působnost zákona o státní službě. Mezi těmito úřady nejvyšší sledované hodnoty, a to jak v oblasti průměrných platů, tak průměrných platových tříd vykazuje Státní úřad pro jadernou bezpečnost s průměrným platem 45 673 Kč a průměrnou platovou třídou 12,25. Druhým úřadem z pohledu průměrných platů je Energetický regulační úřad s hodnotou 39 672 Kč.

Druhé nejvyšší průměrné platové třídy dosahuje Úřad pro ochranu hospodářské soutěže s hodnotou této sledované veličiny 11,9. Nejnižšího průměrného platu naopak dosahuje Český úřad zeměměřičský a katastrální s 25 439 Kč s průměrnou platovou třídou 9,57. V tomto případě je ovšem nutné uvést, že se jedná o souhrnné vyjádření za ústřední úřad a jemu podřízené krajské katastrální úřady a inspektoráty. Samotný ústřední úřad vykazuje průměrný plat 37 183 Kč a průměrnou platovou třídu 11,53. Druhého nejnižšího průměrného platu (29 849 Kč) a nejnižší průměrné platové třídy (9,43) dosahuje Správa státních hmotných rezerv. Z této zkoumané skupiny je analyticky potřebné zaměřit se na výše popsanou disproporci vyskytující se v případě Státního úřadu pro jadernou bezpečnost. Tento jev lze vysvětlit tím, že specifická oblast činnosti, kterou se právě tento úřad zabývá, je charakterizována potřebou systemizovaná místa obsazovat vysoce kvalifikovanými a kompetentními odborníky s jasně definovaným předmětem specializace, jelikož působnost tohoto úřadu zasahuje do jedné ze strategických oblastí národní ekonomiky, s neoddiskutovatelným významem v oblasti bezpečnosti státu.

Data za ČUZK a ČBÚ vykázána za ústřední úřad společně s podřízenými úřady

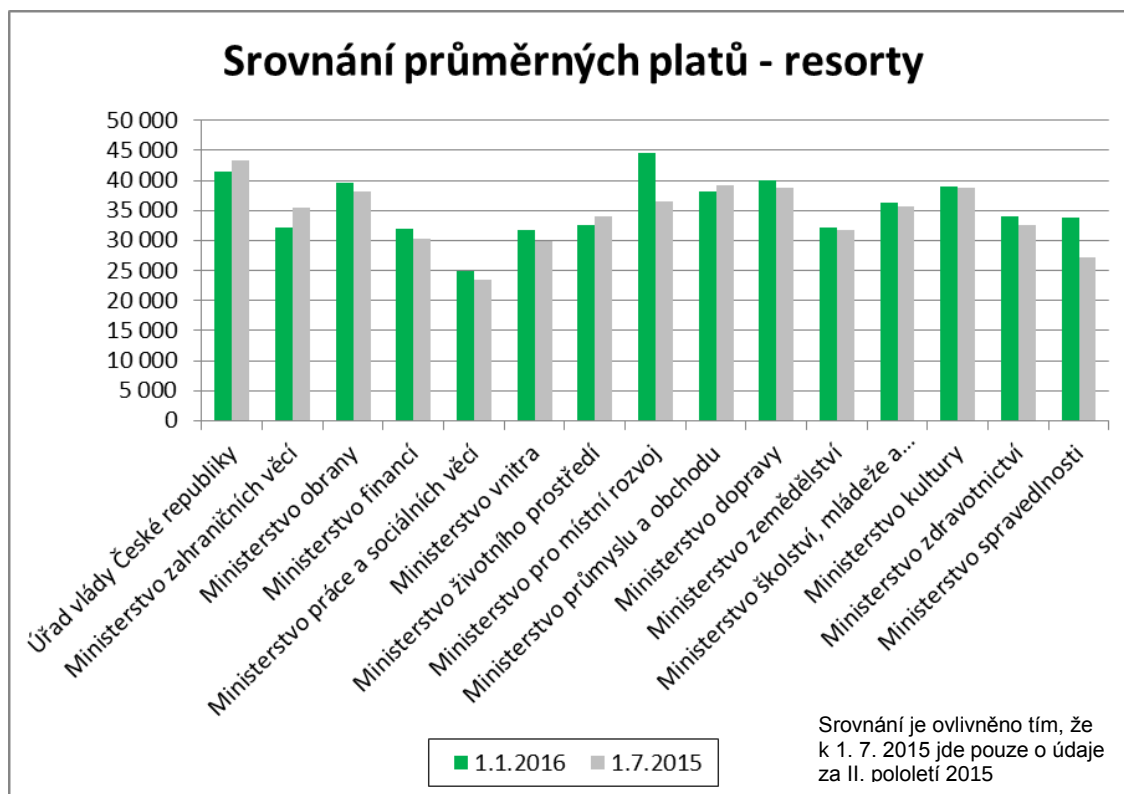
Poslední skupinu, která je zpracována v této analýze, představují jednotlivé resorty, tedy ministerstva se svými podřízenými služebními úřady. Během zkoumání výsledných hodnot sledovaných veličin, na této platformě služebních úřadů, lze konstatovat, že na podřízených služebních úřadech jsou jednotlivá místa systemizována s nižšími platovými třídami a zaměstnancům jsou vypláceny nižší průměrné platy. Tento popsaný jev je dán samotnou hierarchií jednotlivých služebních úřadů a agendami, jež spadají do jejich působnosti a tedy činnostmi, které jsou na nich vykonávány. Jednotlivá místa systemizovaná na ministerstvech jsou charakterizována činnostmi, které jsou zařazovány do vyšších platových tříd, což je dáno celostátní působností těchto úřadů, které vykonávají koncepční, metodické a koordinační činnosti, a to i vůči podřízeným služebním úřadům.

Tento jev lze doložit na příkladu resortu Ministerstva financí, do kterého dále náleží orgány Finanční správy, tedy Generální finanční ředitelství, Odvolací finanční ředitelství, Specializovaný finanční úřad a 14 krajských finančních úřadů. Na samotném Ministerstvu financí je systemizováno 1 634 služebních a pracovních míst a v orgánech finanční správy je systemizováno 16 120 služebních a pracovních míst. Průměrný plat za orgány Finanční správy činí 30 747 Kč a průměrná platová třída 10,14, důsledkem čehož je průměrný plat za resort Ministerstva financí 32 020 Kč, třetí nejvyšší, a průměrná platová třída 10,42, druhá nejvyšší.

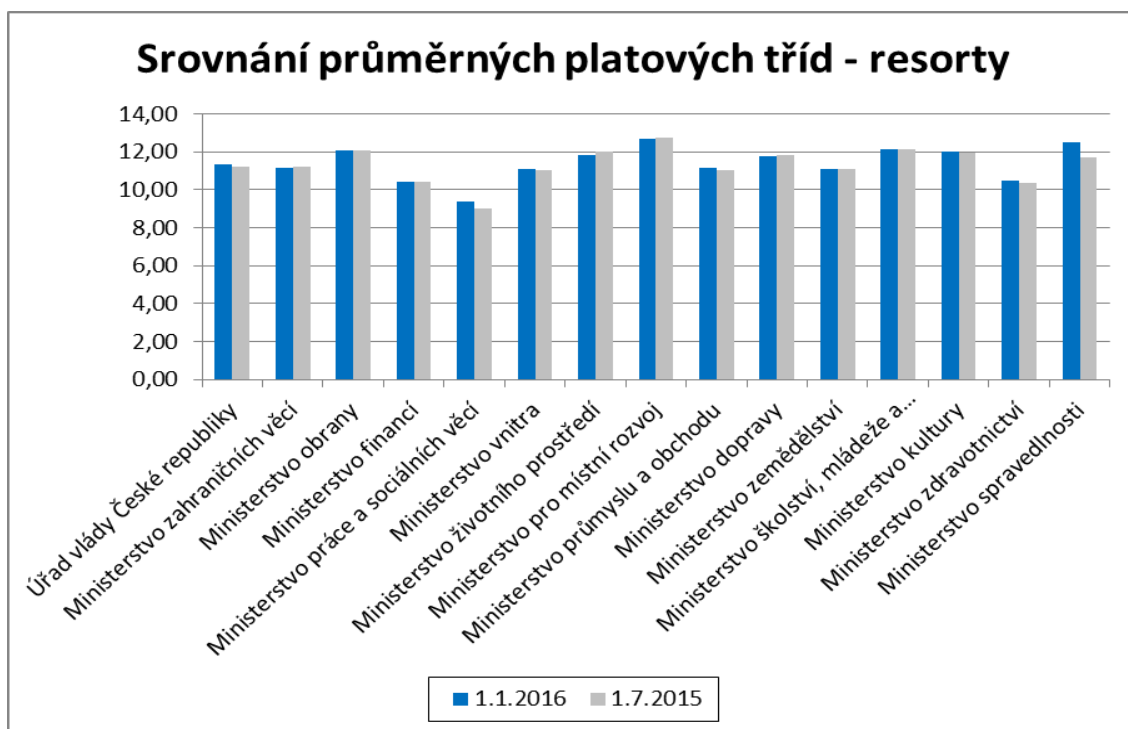
Výše popsaný stav lze nejlépe ilustrovat na příkladu resortu Ministerstva práce a sociálních věcí, který vykazuje nejnižší hodnoty průměrných platů, a to 24 898 Kč,

a nejnižší průměrnou platovou třídu 9,4. Do tohoto resortu patří vedle ministerstva (1 442 systemizovaných míst) dále Česká správa sociálního zabezpečení se svými 77 regionálními pobočkami, Státní úřad inspekce práce s oblastními inspektoráty, Úřad práce s krajskými pobočkami a kontaktními pracovišti a Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí. Celkem se jedná o 21 204 systemizovaných míst v podřízených služebních úřadech a 24 898 systemizovaných míst v resortu.

Z analyzované skupiny služebních úřadů vykazuje nejvyšší průměrný plat resort Ministerstva pro místní rozvoj, ve kterém je zařazeno vedle ministerstva Centrum pro regionální rozvoj. Na příkladu tohoto konkrétního služebního úřadu se v plné míře uplatňuje faktor vykonávání činností spojených s evropskými fondy. Z celkového počtu 446 služebních a pracovních míst systemizovaných v Centru pro regionální rozvoj je 401 spolufinancováno z prostředků EU. Dále jsou uvedeny i hodnoty sledovaných ukazatelů, které vycházejí z první systemizace služebních a pracovních míst, které je ovšem nutné interpretovat v intencích výhrady uvedené výše. V příložených tabulkách⁴ jsou dále obsaženy resorty, které se skládají pouze z ústředního úřadu, který nemá podřízený služební úřad, jedná se o Úřad vlády České republiky, Ministerstvo zahraničních věcí, Ministerstvo kultury a Ministerstvo spravedlnosti. Podrobnější analýza průměrných platů zaměstnanců ve služebních úřadech je obsažena v materiálu Analýza v oblasti odměňování státní správy, kde jsou předkládány podrobné údaje založené na údajích vycházejících ze zobecněných dat Informačního systému o platech za rok 2014.

⁴ Viz. tabulková část, str. 3

2.4. Místa s požadavkem státního občanství České republiky

Podle § 25 odst. 4 zákona o státní službě může vláda v rámci systemizace stanovit služební místa, u kterých je s ohledem na ochranu veřejného zájmu nezbytným požadavkem **státní občanství České republiky**.

V systemizaci předkládané vládě České republiky je jedním ze základních agregovaných ukazatelů počet systemizovaných služebních a pracovních míst, tak jak je navrhuje jednotlivé služební úřady. Na základě § 25 odst. 4 zákona o státní službě je vláda České republiky oprávněna tento požadavek stanovit na úrovni konkrétních systemizovaných služebních míst, u kterých to považuje za nezbytné s ohledem na ochranu veřejného zájmu.

První systemizací byl požadavek státního občanství vládou stanoven na 3 284 služebních místech a schválen na 272 místech pracovních. Po přehodnocení tohoto stavu jednotlivými služebními úřady je vládě předkládán návrh obsahující tento požadavek na 3 619 služebních místech a 262 pracovních místech. Na základě uvedených dat, je tedy možné konstatovat, že předkládaný návrh obsahuje nárůst počtu služebních míst charakterizovaných tímto systemizačním atributem o 335 a naopak pokles počtu míst pracovních o 10.

Z jednotlivých služebních úřadů nejvíce služebních míst charakterizovaných požadavkem státního občanství navrhuje Ministerstvo zahraničních věcí, a to 1 765, tento požadavek je zároveň uveden u 160 pracovních míst. Odůvodněním tohoto návrhu jsou specifika výkonu zahraniční služby, a to zejména ochrana a podpora zájmů České republiky společně s bezpečnostními důvody. Služebním úřadem s druhým nejpočetnějším návrhem je Ministerstvo vnitra, a to s 1 136 služebními a 23 pracovními

místa. Tento požadavek je přímo determinován kompetencemi úřadu a činnostmi, které zajišťuje. V tomto kontextu se jedná zejména o činnosti spojené se zajišťováním bezpečnostní, azylové a migrační politiky státu a zároveň ze součinnosti s bezpečnostními sbory a zpravodajskými službami. Třetím úřadem, vzhledem k počtu systemizovaných služebních míst, která se vyznačují zde zkoumaným systemizačním atributem, je Ministerstvo obrany. U tohoto služebního úřadu je požadavek státního občanství navrhován u 188 služebních míst a zároveň je uveden u 13 pracovních míst, a to převážně z důvodu zabezpečení úkolů spojených s obranou státu.

Přehled služebních míst, na kterých se navrhuje stanovit požadavek státního občanství České republiky, je uveden v příloze č. 3 tohoto dokumentu.

2.5. Místa s požadavkem zákazu konkurence

Podle § 83 odst. 1 zákona o státní službě, může vláda v rámci systemizace stanovit služební místa představených, pro která lze stanovit nebo sjednat **zákaz konkurence**. Dále může vláda stanovit služební místa státních zaměstnanců, na kterých se rozhoduje o zadávání veřejných zakázek nebo při výkonu práv a povinností zprostředkovatele při realizaci dotační politiky, pro která lze stanovit nebo sjednat zákaz konkurence.

Státním zaměstnancům, kteří tato místa zastávají, se stanoví zákaz se po skončení služebního poměru přímo nebo nepřímo podílet na podnikání nebo jiné činnosti podnikatelů nebo být jejich společníkem nebo členem v oboru, který je shodný s příslušným oborem služby, nebo být v pracovním nebo obdobném poměru k podnikateli v takovém oboru.

Podle návrhů služebních orgánů je vládě předkládáno ke schválení celkem 70 takových služebních míst. V první systemizaci byl požadavek zákazu konkurence stanoven u 83 služebních míst.

Jedná se zejména o místa, na kterých se rozhoduje o veřejných zakázkách, případně jsou na nich vykonávána práva a povinnosti zprostředkovatele při realizaci dotační politiky. V některých úřadech se jedná o ochranu před zneužitím citlivých informací, např. v Ministerstvu zdravotnictví jde o informace z oblasti systémů zdravotního pojištění, inspektorátu omamných a psychotropních látek, cenové tvorby léčiv nebo správního řízení s farmaceutickými firmami. V Ministerstvu dopravy jsou to služební místa, na nichž zaměstnanci přichází do styku s citlivými daty dopravců, např. s jejich nabídkami v nabídkových řízeních, ekonomickými daty nebo s kompenzacemi za veřejné služby. U Úřadu průmyslového vlastnictví jde zejména o místa, na nichž se státní zaměstnanci seznamují s citlivými údaji v oblasti průmyslového vlastnictví, které vyplývají z předmětu činnosti tohoto úřadu.

Přehled služebních míst, na kterých se navrhuje stanovit požadavek konkurenční doložky, je uveden v příloze č. 3 tohoto dokumentu.

3. ÚDAJE SOUVISEJÍCÍ SE SYSTEMIZACÍ

3.1. Místa náměstků člena vlády a náměstků pro řízení sekce

Postavení náměstků člena vlády, tzv. politických náměstků, upravuje v ustanovení § 173 zákon o státní službě. Pro systemizaci je podstatné, že náměstek člena vlády není v organizačním uspořádání správního úřadu stupněm řízení. Zákon o státní službě stanoví, že každý člen vlády může mít nejvýše dva takové náměstky.

Počet systemizovaných míst náměstků člena vlády v jednotlivých ministerstvech a v Úřadu vlády České republiky je různorodý. Jestliže v Ministerstvu životního prostředí, Ministerstvu práce a sociálních věcí a Ministerstvu průmyslu a obchodu není systemizováno žádné místo náměstka člena vlády, na dalších ministerstvech jsou systemizována 2 místa v osmi případech a 1 místo ve 4 případech. Z pohledu systemizace není možné vysledovat souvztažnost počtu míst náměstků člena vlády a některého z dalších sledovaných údajů.

Počet systemizovaných míst náměstků ministra pro řízení sekce není limitován a je přizpůsobován požadavkům na řízení ministerstev a resortů. Z organizačních struktur je patrné, že se počet náměstků pro řízení sekce odvíjí od odborného zaměření jednotlivých sekcí.

Údaj o počtu systemizovaných míst náměstků pro řízení sekce lze vztáhnout k počtu systemizovaných míst v úřadu. Hodnotíme-li ministerstva a Úřad vlády České republiky jako celek, vychází v průměru 168 služebních a pracovních míst na jedno místo náměstka pro řízení sekce. Krajiní hodnoty tohoto údaje hovoří o 69 místech v Ministerstvu kultury a 73 místech v Ministerstvu zdravotnictví na straně jedné a 379 místech v Ministerstvu vnitra a 323 místech v Ministerstvu zahraničních věcí na straně druhé.

Přehled o počtech systemizovaných míst náměstků člena vlády (z celkového počtu je obsazeno 8 míst) a náměstků pro řízení sekce v jednotlivých ministerstvech a Úřadu vlády České republiky poskytuje následující tabulka:

Ministerstvo	Počet systemiz. míst ve správním úřadu	Počet náměstků pro řízení sekce (bez sekce st. taj.)	Náměstci člena vlády (§ 173 zák. č. 234/2014 Sb.)
Ministerstvo obrany	1 164	6	2
Ministerstvo životního prostředí	612	5	0
Ministerstvo dopravy	470	5	1
Úřad vlády	695	5	2
Ministerstvo kultury	275	4	2
Ministerstvo pro místní rozvoj	751	5	1
Ministerstvo zdravotnictví	510	7	1
Ministerstvo financí	1634	7	2
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	1017	7	2
Ministerstvo spravedlnosti	552	4	2
Ministerstvo zahraničních věcí	1939	6	1
Ministerstvo průmyslu a obchodu	937	8	0
Ministerstvo zemědělství	792	8	2
Ministerstvo vnitra	2653	7	2
Ministerstvo práce a sociálních věcí	1442	8	0
Celkem	15443	92	20

3.2. Místa související s problematikou evropských fondů

Vláda České republiky ve svém usnesení č. 465 ze dne 15. června 2015 k první systemizaci služebních a pracovních míst stanovila, aby tento návrh tzv. „druhé“ systemizace popsal způsob zohlednění služebních míst, na nichž je vykonávána agenda související s problematikou evropských fondů (dále jen „projektová místa“).

Podle metodického pokynu ke zpracování druhé systemizace, byla projektová místa označena v návrzích služebních orgánů, které předkládaly Ministerstvu vnitra. Údaje z těchto návrhů byly podkladem pro „Seznam služebních míst s problematikou evropských fondů“, který je přílohou tohoto materiálu.

Ve služebních úřadech je k 1. 1. 2016 celkem 4 508 těchto míst.

Zmíněný seznam je předkládán vládě jako příloha č. 4 tohoto dokumentu na vědomí, protože není systemizačním údajem, který podle § 17 odst. 1 zákona o státní službě schvaluje vláda. V informačním systému o státní službě, v modulu systemizace, jehož spuštění se připravuje v průběhu roku 2016, je předpokládána funkce k evidenci projektových míst.

3.3. Podmínky pro sladění rodinného a osobního života s výkonem služby

Vytváření podmínek pro sladění rodinného a osobního života s výkonem služby je povinností vyplývající pro služební úřady ze zákona o státní službě. Služební orgán využívá k tomuto účelu různé formy pobídek a úlev. Z těchto forem se systemizací služebních a pracovních míst souvisí problematika kratší pracovní doby. Zákon o státní službě neumožňuje svojí konstrukcí možnost „sdílených úvazků“, neboli zaměstnávání dvou nebo více státních zaměstnanců s kratší služební dobou na jednom služebním místě.

Tato praxe však není překážkou pro sladění rodinného a osobního života s výkonem služby. Situace, kdy státní zaměstnanec požádá o kratší služební dobu, je možné řešit zřízením doplňkového služebního místa, které je svázáno s místem základním, s nímž tvoří plný fond služební doby. Na základním služebním místě vykonává službu státní zaměstnanec se zkrácenou služební dobou a na doplňkové služební místo bude přijat na dobu určitou zaměstnanec, který jeho kratší služební dobu doplní na služební dobu úplnou. Po odpadnutí důvodu bude doplňkové místo zrušeno.

Základ k tomuto postupu vytváří služební předpis č. 8/2015 náměstka ministra vnitra pro státní službu, o provádění změn a úprav systemizace. Vzhledem k tomu, že zřízení a zrušení doplňkového místa je pouze technickou změnou, která nezvyšuje přepočtený počet služebních míst a nemá vliv na objem prostředků na platy, je k této úpravě systemizace oprávněn služební orgán. Tímto postupem je zajištěna operativnost řešení případů kratší služební doby.

Přijetí státního zaměstnance na dobu určitou umožňuje § 2 písm. b) nařízení vlády č. 137/2015 Sb., o dalších případech, ve kterých lze přijmout osobu do služebního poměru na dobu určitou. Řešení této otázky úpravou zákona o státní službě tak není podle názoru Ministerstva vnitra nezbytné.

4. ZMĚNY

4.1. Agentura pro podnikání a inovace

Vláda České republiky schválila na svém zasedání dne 24. června 2015 návrh zákona, kterým se mění zákon č. 47/2002 Sb., o podpoře malého a středního podnikání a o změně zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Tímto zákonem se zřizuje státní příspěvková organizace Agentura pro podnikání a inovace se sídlem v Praze, která se považuje za služební úřad.

Návrh zákona je v současné době projednáván v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, sněmovní tisk 545/0, V období tvorby návrhu systemizace nebylo možné uvést, zda bude legislativní proces ukončen tak, aby zákon nabyl účinnosti 1. ledna 2016, a aby tímto dnem vznikl jmenovaný služební úřad.

Souběžně s návrhem zákona byla připravována systemizace Agentury pro podnikání a inovace, která je součástí materiálu předkládaného vládě ke schválení s tím, že nabyde účinnosti s účinností shora citovaného návrhu zákona. Tato skutečnost je zohledněna v návrhu usnesení.

4.2. Újezdni úřad Brdy

V souladu s ustanovením § 1 zákona č. 15/2015 Sb., o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic a krajů a o změně souvisejících zákonů, byl zrušen dnem 31. 12. 2015 Újezdni úřad vojenského újezdu Brdy se sídlem v obci Jince.

Podle usnesení vlády č. 800 ze dne 12. října 2015 a jeho změnou č. 928 ze dne 9. listopadu 2015 byla vyhlášena Chráněná krajinná oblast Brdy. Tato usnesení byla promítnuta do systemizace tak, že je navýšen počet míst o 7 v kapitole Ministerstva životního prostředí. V resortu Ministerstva životního prostředí se tato změna projevuje v Agentuře pro ochranu přírody a krajiny.

4.3. Správa Národního parku České Švýcarsko

V Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky byl projednán návrh zákona (sněmovní tisk č. 451/0), kterým se mění zákon č. 161/1999 Sb., kterým se vyhlašuje Národní park České Švýcarsko, a mění se zákon č. 114/1992Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Touto novelou se ruší výslovné označení Správy Národního parku České Švýcarsko za správní úřad a stává se z ní organizační složka státu. V současné době je zmíněná novela zákona předložena prezidentu republiky a v době přípravy systemizace nebylo známo, kdy nabyde účinnosti. Z tohoto důvodu je Správa Národního parku České Švýcarsko součástí návrhu systemizace.

4.4. Energetický regulační úřad

Energetický regulační úřad předložil návrh systemizace, ve kterém uvedl místa předsedkyně a místopředsedů jako místa pracovní. Ministerstvo vnitra má však za to, že je nutné respektovat aktuální právní stav, podle kterého se s účinností od 1. ledna 2016 stanou tato místa místy služebními.

Důvodem je skutečnost, že dnem 1. ledna 2016 bude stávající ustanovení § 2 odst. 1 písm. g) zákona o státní službě, podle kterého se tento zákon nevztahuje na předsedu a místopředsedu Energetického regulačního úřadu, nahrazeno ustanovením, že se tento zákon nevztahuje na člena rady Energetického regulačního úřadu. Rada ERÚ však vznikne až dnem 1. 8. 2017 a k tomuto datu také zanikne funkce předsedy a místopředsedy ERÚ.

Zmíněný nesoulad zákona o státní službě a energetického zákona měl být napraven vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon). Tento zákon (sněmovní tisk č. 538) nebyl dosud přijat.

Předsedkyně Energetického regulačního úřadu vyjádřila nesouhlas s požadavkem Ministerstva vnitra k provedení úpravy systemizace.

Návrh systemizace byl zpracován podle aktuálního právního stavu, to znamená místa předsedkyně a místopředsedů ERÚ jsou systemizována jako služební. Současně je součástí materiálu druhá varianta s vymezením těchto míst jako míst pracovních, která vychází z právního výkladu považujícího za možné překlenout zjevnou chybu zákonodárce chápáním vedení ERÚ (předseda a místopředsedové) jako členů rady ERÚ.

Vzhledem k tomu, že Ministerstvo vnitra nemá pro variantu vycházející z aktuálního právního stavu k dispozici návrh služebního úřadu k částce objemu prostředků na platy, bude tato částka případně předmětem změny systemizace.

4.5. Očekávané změny v roce 2016

V souvislosti s programovým obdobím 2014 – 2020 pro čerpání prostředků z Evropských strukturálních a investičních fondů lze očekávat v roce 2016 změny systemizace z důvodu vytváření nových služebních míst financovaných z těchto fondů.

K zajištění změn systemizace byl vydán služební předpis náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 8/2015, o provádění změn a úprav systemizace. Vedle definice změny systemizace a organizační struktury a vlastního postupu při změnách stanoví tento služební předpis závazné termíny pro předkládání návrhů změn a jejich účinnost. Návrh na změnu systemizace předkládá služební orgán Ministerstvu vnitra nejméně 30 kalendářních dní před navrhovaným datem účinnosti změny s tím, že změnu lze provést s účinností od 1. dne kalendářního měsíce, pokud vláda nerozhodne jinak.